

Tillflyktsplatser

I kvällningen

öppnar ett kvarglömt hus sina springor
för det kvava ljuset en sommardag
innan mossan växte ut på takplåten
och farstun föll sönder av brist på vård.

Genom fönstren stirrar barndomsminnen in
och söker fäste i
en potta i en brun kommod
ett handfat av porslin och en bläckplåtskanna
då skörden växte hög på åkrarna
och en hand strök bort en rest av en feberdröm

men de kan aldrig fånga helheten
bara trasor av skilda ögonblick
för de riktiga minnena tiger
innan de spränger sönder ramarna
och blir till tillflyktsplatser

någonting insprängt här och där
en slags förfinad näring
som dyker upp ibland
ur arvegods och hemvävda lakans veck
och bär på stor slags trygghet.

Kanske är det allt man behöver.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Cadena med Poeter.se id #22773 innehar upphovsrätten